

Emotiu homenatge a l'Eugeni Barniol, la Maria Bascompte, el Joaquim Clotet i la Teresa Rafart

Després de ballar una sardana amb alguns dels homenatjats | Ramon Estany

Dimecres 29 de juny, al **Teatre Comarcal de Solsona**, l'Institut de Solsona va retre un emotiu i lloable homenatge a l'Eugeni Barniol Estany, la Maria Bascompte Requena, el Joaquim Clotet Caraballo i la Teresa Rafart Sierco.

?Amb l'espurna de la història / i avançant a pas valent / hem encès dins la memòria / la flama d'un sentiment? són quatre versos de la cançó del grup valencià Obrint pas amb què els **?tels** van encetar la festa d'homenatge a quatre professionals de l'Institut que enguany es jubilen.

Els ?tels van encetar la festa d'homenatge Foto: Ramon Estany

L'Arantxa Gómez, el Tomàs Llopis, la Teresa Pijuan, el Jesús Bach, la Mariam Mhassni, la Julieta Rafart, el Roger Ribera i el Jaume Merino (exprofessors, exalumnes i extrebballadors del nostre centre), gràcies a la **projecció de diversos vídeos**, en diferents moments de l'acte, van expressar el seu reconeixement envers els qui havien estat companys seus.

El catedràtic manresà Joan Requesens i Piquer va descriure minuciosament, amb ?Salut, atzar, càtedra?, quan, on i com va conèixer el qui havia de ser catedràtic de llengua catalana de l'Institut Francesc Ribalta de Solsona.

L'esclat musical final del grup Force to fourth Foto: Ramon Estany

Les referències directes al país van venir amb l'excel·lent interpretació de 'País petit' de Lluís Llach, cantada pels **7tels** i per la recitació que va fer la professora **M. Josep Figueras** del poema 'En un país de forta olor boscana?' de J.V. Foix. Tot seguit, **Joan Angrill** va convidar la Maria Bascompte a ballar 'La sardana de Solsona?'; també s'hi va afegir l'Eugeni Barniol, els quals van dansar amb la **Neus Mujal**, l'**Albert Colts**, la **Nati Serra**, el **Ramon Cases** i la **M. Àngels Mangas**.

La M. Carme Rey, acompanyada al piano per la Tate Gualdo Foto: Ramon Estany

¿Aquesta plaça és tota recollida, / tan aquietadora i tan suau, / que sembla un replanet d'una altra vida / on s'anés a abeurar-hi un glop de pau? va recitar la **M. Carme Rey**, acompanyada al piano per la **Tate Gualdo**, del poema de J. M. de Sagarra ¿Record de Solsona?. A més, hi van ressonar, en tres intervencions molt airoses, les veus dels components de **New Gòspel Solsona**, que van cantar ¿Speak to me?, It's your season? i ¿Hallelujah salvation?. Entremig l'**Abril Altarriba** va llegir, entre altres, ¿Déu nos do ser catalans, / gent de bella anomenada, / la millor cosa del món: / vella rel i fresca saba? del poema de Josep Carner i la professora **Marta Bosch**, acompanyada per les germanes **Elisenda i Georgina Marsal**, va recitar ¿Quan per la muntanya que tanca el ponent / el falcó s'enduia la claror del cel, / he mirat aquesta terra, / he mirat aquesta terra? de Salvador Espriu.

La veu de la professora Natàlia Barcons acompanyada a la guitarra pel Joan Miquel Villaró Foto: Ramon Estany

La veu de la professora **Natàlia Barcons** declamant 'El pi de Formentor' de Miquel Costa i Llobera, acompanyada a la guitarra pel **Joan Miquel Villaró**, i la del professor universitari **Raül Garrigasait** llegint un fragment del seu 'País barroc' van ser el preludi de l'esclat musical final del grup **Force to fourth** (Joana Torelló, Lleïr Albets, Jofre Ariza i Oriol Vitutia) que van impressionar agradablement els assistents del Teatre Comarcal interpretant 'I dind't plan it?', de Keala Settle i 'Gime, Gime, Gime, d'Abba.

Tres intervencions molt airoses dels components de New Gòspel Solsona Foto: Ramon Estany

El director de l'Institut, **Pep Porredon**, després de fer un agraïment a tots els qui havien organitzat aquesta celebració, va assenyalar les virtuts de cadascun dels homenatjats que ja conformen la història de l'Institut Francesc Ribalta.

La professora Marta Bosch, acompanyada per les germanes Elisenda i Georgina Marsal Foto: Ramon Estany

Al final de l'acte, cada un dels qui es jubilaven va adreçar uns mots als assistents en què explicaven sumàriament el seu pas per l'Institut, sempre al servei de la formació del jovent, i s'acomiadaven d'aquesta etapa de la vida, agraïnt, a tots els qui els havien acompanyat, l'ajuda i l'escalf rebuts en diferents moments de la seva vida laboral.

L'Abril Altarriba, acompanyada del Joan Miquel Villaró Foto: Ramon Estany

Parafraçant els versos de la poetessa centenària Joana Raspall: "Només amb un somriure que em facis, tot passant, / ja m'omple d'alegria i veig el món més gran?", l'Eugeni va desitjar "Que el somriure d'una bona companyia i de la feina brillant / us ompli de joia i així puguem veure la nostra Catalunya més gran?".